

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Berlin — Wykładnia art. 87 WE — Pomoc państwa — Prywatyzacja gruntów w nowych landach niemieckich — Nabycie gruntów za cenę ustaloną zgodnie z przepisem krajowym przewidującym oszacowanie wartości rynkowej gruntów na podstawie kryteriów regionalnych, która to cena jest niższa od ich rzeczywistej wartości handlowej

Sentencja

Artykuł 87 WE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu regulacji krajowej przewidującej metody obliczeniowe do określenia wartości gruntów do użytku rolnego i leśnego wystawionych na sprzedaż przez władze publiczne w ramach planu prywatyzacji takie jak metody ustanowione w § 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie nabywania gruntów (Flächenerwerbsverordnung) z dnia 20 grudnia 1995 r., o ile metody te przewidują aktualizację cen w przypadkach ich znacznego wzrostu, w taki sposób że cena faktycznie zapłacona przez kupującego będzie jak najbliższa wartości rynkowej tych gruntów.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles — Belgia) — Fluxys SA przeciwko Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

(Sprawa C-241/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Częściowe wycofanie skargi przez skarżącą w postępowaniu krajowym — Zmiana odnośnych ram prawnych — Odpowiedź Trybunału nie jest już konieczna dla rozstrzygnięcia sporu — Umorzenie postępowania)

(2011/C 55/12)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fluxys SA

Strona pozwana: Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Bruxelles — wykładnia art. 1, 2 i 18 dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57) oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.U. L 289, s. 1) — Rewizja z urzędu reguł ustalania całkowitego dochodu operatorów systemów w przypadku zaist-

nienia nadzwyczajnych okoliczności w trakcie okresu regulacji — Zgodność z prawem wspólnotowym odrębnej taryfikacji działalności w zakresie tranzytu, innej niż stosowana w przypadku działalności w zakresie przesyłania i magazynowania

Sentencja

Nie ma już konieczności udzielania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne przedstawione w sprawie C-241/09.

(¹) Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Co. przeciwko College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, dawniej College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Sprawa C-266/09) (¹)

(Środowisko naturalne — Środki ochrony roślin — Dyrektywa 91/414/EWG — Publiczny dostęp do informacji — Dyrektywy 90/313/EWG i 2003/4/WE — Stosowanie w czasie — Pojęcie informacji o środowisku — Poufność informacji handlowych i przemysłowych)

(2011/C 55/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie, Vereniging Goede Waar & Co.

Strona pozwana: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, dawniej College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

przy udziale: Bayer CropScience BV, Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) — Wykładnia art. 14 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, s. 1) oraz art. 2 i 4 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26) — Informacja przekazana władzom krajowym w ramach postępowania w sprawie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin umożliwiająca ustalenie maksymalnej ilości pestycydu, jednego z jego składników lub produktów przetworzonych, jaka może być obecna w produktach spożywczych i napojach — Poufność i interes publiczny

Sentencja

- 1) Pojęcie informacji o środowisku, o którym mowa w art. 2 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG, powinno być interpretowane w ten sposób, że obejmuje ono informacje przedłożone w ramach krajowego postępowania w sprawie wydania lub rozszerzenia zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin w odniesieniu do ustalenia maksymalnej ilości zawartości pestycydów, ich składnika lub produktów przetworzonych w artykułach spożywczych albo napojach.
- 2) Z zastrzeżeniem, iż taka sytuacja jak ta w postępowaniu przed sądem krajowym nie zalicza się do sytuacji, które zostały wyliczone w art. 14 akapit drugi dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, przepisy tegoż art. 14 akapit pierwszy powinny być interpretowane w ten sposób, że mogą być one stosowane jedynie wtedy, gdy wskutek tego nie zostaną naruszone obowiązki wynikające z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4.
- 3) Artykuł 4 dyrektywy 2003/4 powinien być interpretowany w ten sposób, że nakazane w nim porównanie interesu publicznego, któremu ma służyć ujawnienie informacji o środowisku, z interesem szczególnym dyktującym odmowę udostępnienia informacji powinno odbyć się w każdym konkretnym przypadku przedłożonym właściwym organom, nawet jeżeli prawodawca krajowy określi w przepisie o charakterze generalnym kryteria umożliwiające ułatwienie tej porównawczej oceny istniejących interesów.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Szkocja), Edynburg — Zjednoczone Królestwo) — Macdonald Resorts Limited przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-270/09) (¹)

(VAT — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Zwolnienia — Artykuł 13 część B lit. b) — Najem nieruchomości — Sprzedaż praw umownych przekształcanych na prawo do korzystania w czasie oznaczonym z wakacyjnych obiektów mieszkalnych)

(2011/C 55/14)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Session (Szkocja), Edynburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Macdonald Resorts Limited

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Session (Szkocja), Edynburg — Wykładnia art. 9 ust.

2 lit. a) oraz art. 13 część B lit. b) dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, p. 1) — Pojęcie zwolnienia wynajmu nieruchomości — Sprzedaż przez klub wakacyjny punktów dających prawo do korzystania w oznaczonym czasie z nieruchomości o charakterze turystycznym w trakcie danego roku

Sentencja

- 1) Świadczenie usług przez przedsiębiorcę takiego, jak skarżąca w postępowaniu przed sądem krajowym, w ramach systemu takiego, jak sporny w postępowaniu przed sądem krajowym program „opcji”, należy klasyfikować w chwili, w jakiej klient uczestniczący w takim systemie przekształca nabyte pierwotnie prawa w usługę zaoferowaną przez tego przedsiębiorcę. Jeżeli takie prawa są przekształcane w zakwaterowanie w hotelu lub w prawo do korzystania w oznaczonym czasie z rezydencji, usługi te stanowią świadczenie usług związanych z nieruchomością w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., które wykonywane są w miejscu, w którym położone są ten hotel lub ta rezydencja.
- 2) W systemie takim, jak sporny w postępowaniu przed sądem krajowym, program „opcji”, w sytuacji, gdy klient przekształca pierwotnie nabyte prawa w prawo do czasowego korzystania z rezydencji, odnośna usługa stanowi najem nieruchomości w rozumieniu art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy, zmienionej dyrektywą 2001/115, [któremu obecnie odpowiada art. 135 ust. 1 lit. l) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej]. Niemniej jednak przepis ten nie zabrania państwom członkowskim wyłączenia tej usługi ze zwolnienia.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin — Niemcy) — DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-279/09) (¹)

(Prawo do skutecznej ochrony sądowej praw wynikających z prawa Unii — Prawo do sądu — Pomoc prawna — Przepisy krajowe odmawiające pomocy prawnej osobom prawnym w przypadku braku interesu ogólnego)

(2011/C 55/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Kammergericht Berlin